

De schuldvraag

“Bedrijven en overheden kunnen de komende jaren op een flink aantal rechtszaken rekenen voor hun rol bij de opwarming van de aarde. Steeds vaker zullen burgers en milieuorganisaties via de rechter proberen milieuvervuilende plannen tegen te houden, bedrijven te sluiten die teveel broeikasgassen uitstoten en geld te claimen van overheden of bedrijven die hun gezondheid schaden. Autofabrikanten, energiebedrijven en westerse overheden die niet genoeg doen om de uitstoot van broeikasgassen te beteugelen, moeten zich nu al steeds vaker voor de rechter verantwoorden. De verwachting is dat dit soort zaken de komende jaren flink zal stijgen.”
(bron: NHD 2 mei '07)

Terecht, denk ik dan. Het wordt hoog tijd dat iemand die na de recente berichten van het IPCC nog steeds doet of zijn neus bloedt, echt gaat bloeden.

Intussen lijkt het erop dat we worden opgescheept met een aantal centrale opwekeenheden die het predikaat ´schone kolen´ opgeplakt gaan krijgen. Op voorwaarde dat de CO2 wordt afgevangen en wordt opgeslagen, terwijl de techniek voor grootschalige opslag zo ongeveer nog moet worden uitgevonden en er voorlopig nog niets zeker is over de afsluitbaarheid van de opslagplaats. Laten we daar eerst maar eens de toets van het Politiekeurmerk op loslaten.

Het lijkt er op dat de windbranche voor de zoveelste keer een gevecht moeten gaan voeren met gevestigde conservatieve krachten. Nu met het landschap als argument. Mensen die zeggen voor het landschap op te komen bedoelen in het algemeen het landschap van vroeger eeuwen. Maar landschapsarchitecten benadrukken dat een landschap altijd dynamisch is en niet statisch. Cultuur is belangrijk, heb ik na een weekje Rome ervaren, maar niet alleen cultuurhistorie. De historie van morgen wordt vandaag gemaakt. Niemand kan zich toch een Hollands landschap voorstellen zonder windmolens? En waarom zou dat beperkt moeten blijven tot een bepaald type? Een paar honderd jaar geleden zijn er windmolens ontwikkeld omdat men een mogelijkheid zag er polders mee droog te malen en met de energie allerhande industrie op gang te houden. Is er een wezenlijk verschil met de huidige windturbines? De afmetingen misschien, maar ook de vroegere molens staken vanwege de benodigde windvang ver boven het nabije landschap uit. De bebouwing (en het groen) heeft zich intussen zo opgedrongen dat veel oude molens nu in de luwte staan en opgehoogd zouden moeten worden.

We staan opnieuw voor het probleem de polders droog te houden en de omgeving van de juiste energie te voorzien. De enige werkelijke oplossing voor het CO2-probleem is 100% duurzame energie. En wel zo snel mogelijk.

Gelukkig hebben we nu een kabinet dat constructief meedenkt en een minister die er blijk van geeft het probleem in zijn juiste proporties te kunnen zien. Haar uitspraken tot nu toe zijn hoopgevend. Maar nog geen wet. Rechters kijken naar wetten. Nu maar hopen dat diezelfde rechters het klimaatprobleem ook echt in hun beschouwingen gaan betrekken ook al zijn de maatregelen daartegen nog niet in wetten vastgelegd en is er nog niet veel jurisprudentie. Maar daar gaat de milieubeweging voor zorgen. Ook rechters moeten vooruit kijken en niet alleen achterom.

Cees Bakker,
voorzitter van ODE